

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság  
Bf.II.44/2013/36. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2013. évi szeptember hó 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

### **í t é l e t e t:**

A másodfokú bíróság a kábítószerrel visszaélés büntette miatt **I.rendű vádlott és 9 társa** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 10.B.161/2010/494. számú ítéletének I.rendű, II.rendű, III.rendű, VI.rendű, VII.rendű, VIII.rendű és IX.rendű vádlottakra vonatkozó részét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a VI.r. vádlott tényállás 2/a. pontjában leírt cselekményének helyes minősítése az 1978. évi IV. törvény 282/A.§ (1) bekezdésének IV. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette;
- I.r., III.r. és VI.r. vádlottak a tényállás 2/a. pontjában leírt cselekményüket az 1978. évi IV. törvény 20.§ (2) bekezdése szerinti társtettesként követték el;
- a büntetés tartamát VII.r. vádlott esetében 2 (kettő) év börtönre és 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra-; VIII.r. vádlott vonatkozásában 1 (egy) év 6 (hat) hó börtönre és 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra-;
- a felfüggesztés próbaidejét pedig IX.r. vádlott vonatkozásában 2 (kettő) évre enyhíti;
- a vagyonelkobzás alkalmazását I.r. és IX.r. vádlottak esetében mellőzi;
- a vagyonelkobzás mértékét VII.r. vádlott vonatkozásában 42.500 (negyvenkettőezer-ötszáz) forintra, míg a VIII.r. vádlott tekintetében 111.000 (egyszáztizenegyezer) forintra mérsékli;
- II.r. vádlottal szemben 51.736 (ötvenegyezer-hétszázharminchat) forint vagyonelkobzást rendel el;
- az elsőfokú eljárásban felmerült további 828.544 (nyolcszázhuszonnyolcezer-ötszáznegyvennégy) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében Btk-ként megjelölt jogszabály helyesen az 1978. évi IV. törvény.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába I.rendű vádlottvonatkozásában beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Kötelezi VI.r., VII.r., VIII.r. és IX.r. vádlottakat, hogy fizessenek meg az államnak személyenként 10.500 (tízezer-ötszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget.

A másodfokú eljárásban felmerült további 23.449 (huszonháromezer-négyszáznegyvenkilenc) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

## I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I.r. vádlott és védője a büntetőjogi felelősség megállapítása miatt, felmentés érdekében, II.r. vádlott a céljának megjelölése nélkül, III.r. vádlott és védője enyhítésért, VI.r. vádlott enyhítésért, a védője enyhítésért, illetve eltérő minősítés végett, míg VII.r. vádlott és védője, VIII.r. vádlott és védője, valamint IX.r. vádlott védője enyhébb jogkövetkezmények alkalmazása céljából jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában, illetve a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta. Perbeszédeikben a védők döntően a bejelentett jogorvoslati kérelmeikkel egyezően szólaltak fel, azzal az eltéréssel, hogy I.r. vádlott védője hatályon kívül helyezést kezdeményezett, míg a II.r. vádlott védője a fellebbezés célját enyhítésben jelölte meg.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján - a Be.349.§ (1) bekezdésében írt korlátok között - az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Nem volt tehát annak tárgya az ítélet IV.r., V.r. és X.r. vádlottakra vonatkozó része, miután az - fellebbezések hiányában - első fokon jogerőre emelkedett.

A felülbírálat során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - az iratok tartalma és ténybeli következtetés alapján mindössze az alábbiak szerint helyesbítette:

- I.r. vádlott korábbi büntetései közül a Pécsi Városi Bíróság 3.B.1220/1996/20. számú ítélete helyesen az 1997. évi *március* hó 19. napján, míg a Pécsi Városi Bíróság 12.B.2107/1997/9. számú ítélete helyesen az 1998. évi *június* hó 17. napján emelkedett jogerőre (*nyomozati iratok VIII/2445. és 2449. oldal*).

- A tényállás 3/a., 3/c. és 3/d. pontjaiban értékesített kábítószer tiszta hatóanyag-tartalmának a jelentős mennyiség alsó határához viszonyított aránya a 23. oldal 2. bekezdésében és a 26. oldal 3. bekezdésében helyesen 16,223%, míg a 27. oldal 6. bekezdésében 27,053% volt, szemben a határozatban félreérthető módon megjelenített 16.223%-kal, illetve 27.053%-kal.

Az ekként helyesbített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt hibáktól és hiányosságoktól, az a vádlottak védekezésével szemben is a feltárt bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

-----

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi előírások megtartásával folytatta le, helyenként a szükséges kereteket messze meghaladó részletességgel, mégis úgy, hogy a felmerülő ténybeli és jogi kérdésekben megnyugtatóan állást lehetett foglalni. Arra is visszavezethetően, hogy a jelen ügy a hasonló jellegű közegészség elleni bűncselekmények felderítésének kriminalisztikai sajátosságaival számos egyezőséget mutatott: az elkövetők telefonbeszélgetéseit bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés keretében megfigyelték, illetve rögzítették, majd az így szerzett adatok alapján a kábítószer szállítására vállalkozó személyeket feltartóztatták, és eredményes házkutatást tartottak azokon a helyeken, melyek időközben a nyomozó hatóság látókörébe kerültek.

Ekként a személyi bizonyítékok összegyűjtését, a bűncselekményekkel különböző módon kapcsolatba kerülő elkövetők kihallgatását tettenérések és lefoglalások előzték meg, olyan eljárási cselekmények, melyek eredményének a bizonyító ereje utóbb nem volt kétségbe vonható. Különösen úgy, hogy a cselekmények összehangolásával és szervezésével összefüggésben elhangzott, hírközlési szolgáltatás útján továbbított releváns kommunikáció tartalma ismertté vált.

A nyomozó hatóság a tényállás 1. és 2/a. pontjában írt kábítószer útját figyelemmel kísérte, elsőként azt, hogy a IV.r. vádlott .....ből - légmentes zacskóba csomagoltan - 12,51 gramm tiszta hatóanyag-tartalmú cannabis származékot szállított .....re, melyet a használatában lévő .....forgalmi rendszámú gépkocsi csomagterében meg is találtak. Ezt mintegy két és fél hónappal később a törölközőbe és műanyag fóliába rejtett 10,57 gramm tiszta hatóanyag-tartalmú amfetamin por lefoglalása követte, ezúttal az autóbusszal .....ről .....re érkező III.r. vádlott sporttáskájából.

Ilyen előzmények után IV.r., majd V.r. és végül VI.r. vádlott feltáró jellegű beismerő vallomást tett, olyképpen, hogy a saját tevékenységük mellett mások büntetőjogi felelősségére is rávilágítottak. A IV.r. vádlott azzal, hogy a 2009. évi április hó 27. napján kelt írásbeli vallomásában a hozzávetőlegesen egy kilogramm tömegű - cannabist tartalmazó - növényi törmelék .....i átvételének a megszervezésében I.r. és II.r. vádlott szerepét is feltárta. Ehhez hasonló megállapítás tehető V.r. és VI.r. vádlottak tekintetében, miután egyező tartalommal adtak számot arról, hogy a közel

fél kilogramm tömegű speed por azI.r. vádlott irányító, összehangoló tevékenységének az eredményeként jutott aIII.r. vádlott birtokába.

A szóban forgó előadások alapján az I.r. vádlott érdekeltségére megalapozott következtetéseket lehetett levonni, annak rögzítésével, hogy a kábítószer - különböző időpontokban, eltérő személyi kör igénybevételével történő - .....re szállítása az ő érdekét szolgálta, annak forgalomba hozatala, illetve értékesítése az utasításai szerint történt volna meg.

A fentebb érintett vallomásokkal szemben sem alaki, sem tartalmi kifogások nem voltak felhozhatóak. A jegyzőkönyvbe foglalásukra védők jelenlétében került sor, gyakran több alkalommal is, esetenként arra való utalással, hogy a kihallgatott személy a korábbi nyilatkozatát változatlan formában, módosítás nélkül fenntartja. Tartalmi megközelítésben pedig az előadások objektív jellegére szükséges rámutatni, így arra, hogy a vizsgált nyomozati vallomásokban az egyes szerepek kellően arányos bemutatása mellett a saját büntetőjogi felelősség elismerése sem szorult háttérbe.

A vádemelést követően, a bírósági eljárás során mindössze aVI.r. vádlott igyekezett némileg árnyaltabban, azI.r. vádlott szerepét elhallgatva fogalmazni, a nélkül azonban, hogy vallomásának a megváltoztatását elfogadható érvekkel alátámasztotta volna. Így helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a múltbeli történések rekonstruálásakor - a személyi bizonyítékok körében - döntően IV.r. és V.r. vádlottak vallomására támaszkodott, míg aVI.r. vádlott előadására csak részben, amennyiben azt egyéb bizonyítékok is megerősítették.

Mindezeken túlmenően V.r. és VI.r. vádlottak együttműködési készsége nagy fontossággal bírt VII.r., valamint VIII.r. vádlottak tevékenységének a tisztázásában is, annak felderítésében, hogy a megszerzett kábítószer egy része végül - tanúvallomásokkal is igazoltan - rajtuk keresztül jutott el a fogyasztókhoz.

Ugyanakkor azI.r. vádlott védekezése több szempontból ellentmondásosnak, zavarosnak és teljességgel életszerűtlennek mutatkozott. Nyilvánvaló volt ugyanis, hogy az általa kezdeményezett, illetve fogadott hívások során büntetőjogilag tilalmazott anyagok megszerzéséről, továbbadásáról és értékesítéséről esett szó, olyan tevékenységről, melynek valódi tartalmát a résztvevők igyekeztek titokban tartani. Ennek érdekében a beszélgetéseket konspiratív szavak és mondatok gyakori használata jellemezte, mégis úgy, hogy a legtöbbször visszatérő kifejezések egyértelműen pszichotróp készítmények megjelölését, illetve mennyiségi körülírását jelentették.

Mindezt maradéktalanul megerősítette az a tény, hogy az egyes beszélgetések figyelemmel kísérése végül eredményes rendőri beavatkozással zárult: két helyszínen - a ..... út 213. szám alatti lakóépület, illetve a ..... utca 113. számú ingatlan előtt - 1005,2 gramm össztömegű, kannabionid komponenseket tartalmazó növényi törmelék és 495,5 gramm össztömegű

amfetamin por lefoglalása történt meg. Kevéssel azt megelőzően, hogy a telefonbeszélgetések alapján a nyomozó hatóság látókörébe került további személyeknél szintén kábítószeret, pszichotróp anyagokat, illetve azok fogyasztására használt eszközöket találtak.

Szó sem volt tehát arról, hogy az I.r. és II.r. vádlottak egymás között legális üzletről, műtrágya magyarországi importjáról tárgyaltak volna. Erre utaló szavak, kifejezések még a legtávolabbi összefüggésben sem hangzottak el, noha azok leplezéséhez egyik félnek sem fűződött volna érdeke. Külföldi műtrágya megvásárlását célzó beszélgetés esetén pedig bizonyosan nem fordulhatott volna elő az a komikus elemeket sem nélkülöző helyzet, hogy a felek az átvétel helyszínét érintően egymást súlyosan félreértik, és emiatt a szállításra vállalkozó IV.r. vádlott ..... XX. kerülete helyett ..... azonos megjelölésű városrészében várakozik a további utasításra.

Az I.r. vádlottnak a tényállás 1. és 2/a. pontjaival összefüggésben előadott védekezése önmagához viszonyítottan is következetlen volt. Míg ugyanis az előbbi cselekményhez kapcsolódóan ténybeli kifogásokat terjesztett elő, addig a hozzávetőlegesen két és fél hónappal később elkövetett bűncselekményt érintően már a vallomástételi jogának a korlátozottságára hivatkozott, közelebbről arra, hogy az ügyben a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 64.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti együttműködő személyként eljárva, titoktartási kötelezettség terheli.

A Be.175.§ (1) bekezdése alapján elutasítható a feljelentés, illetve a Be.192.§ (1) bekezdése értelmében megszüntethető a nyomozás azzal szemben, aki az ügy, illetőleg más büntetőügy bizonyításához nagymértékben hozzájárul, feltéve, hogy az együttműködéséhez fűződő nemzetbiztonsági vagy bűnüldözési érdek jelentősebb, mint az, amely az állam büntetőjogi igényének az érvényesítéséhez kötődik. E szempontok egybevetésére és mérlegelésére kizárólag a nyomozást felügyelő közvádló jogosult, a feljelentés elutasításának, illetve a nyomozás megszüntetésének a megtagadását, illetve az ezzel kapcsolatos álláspontját a bíróság nem bírálhatja felül.

Ekként a vádemelés egyben azt is jelenti, hogy az együttműködő személy vonatkozásában az ügyész - a fentebb írt feltételek hiányában - nem kíván a büntetőjogi felelősségre vonás kezdeményezésétől eltekinteni. Ha pedig a vád törvényes, a bíróság a bizonyítási eljárás lefolytatására, és - figyelemmel a Be.2.§ (4) bekezdésében írtakra - annak kimerítésére köteles.

A vádirat benyújtását követően tehát legfeljebb az 1978. évi IV. törvény 27.§ (2) bekezdésében szabályozott társadalomra veszélyességben való tévedés vizsgálatának a szükségessége merülhet fel, figyelemmel a rendőrséggel való együttműködésre, büñfelderítési érdekből elkövetett bűncselekményre hivatkozó védekezésre. E büntethetőséget kizáró ok megállapításáról azonban csak akkor lehet szó, ha a szóban forgó téves feltételezésre az elkövetőnek alapos oka volt.

Ennek ténybeli megalapozottságát semmi sem támasztotta alá.

Azl.r. vádlottat a Baranya Megyei Főügyészség a 2011. évi július hó 1. napján jogerőre emelkedett 1852/2010. számú határozatával az 1978. évi IV. törvény 221.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontjának I. fordulata szerint minősülő szigorúan titkos minősítésű adattal elkövetett visszaélés bűntette miatt megrovásban részesítette. Az ezzel kapcsolatosan rendelkezésre bocsátott iratok azonban semmilyen utalást nem tartalmaztak arra vonatkozóan, hogy azl.r. vádlott a rendőrséggel titkosan együttműködő személy lett volna.

E kérdést az elsőfokú bíróság az Országos Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Főigazgatójához címzett megkereséssel oldotta fel, melynek eredményeként megnyugtató módon ki lehetett zárni, hogy a kifogásolható életvezetésű, hozzávetőlegesen másfél évtizede vagyron elleni bűncselekményekre berendezkedett l.r. vádlott az elkövetésben bűnfelderítési érdekből vett volna részt.

Azl.r. vádlott védője a perbeszédében a titkos információgyűjtés során figyelemmel kísért beszélgetések teljes anyagának a beszerzését indítványozta.

A titkos adatszerzés és a titkos információgyűjtés gyakori sajátossága, hogy azok befejezését követően a szolgáltatást végző szerv nagy mennyiségű információt ad át a megrendelőnek, köztük olyan adatokat is, melyek az elkövető kilétének, tartózkodási helyének a megállapítása, valamint bizonyítási eszköz felderítése szempontjából teljességgel érdektelenek, akár azért, mert az ügyben nem érintett személy(ek)re vonatkoznak. Ezeket az adatokat a megrendelő köteles kiszűrni és megsemmisíteni, azért is, hogy a magánéletnek a büntetőeljárással össze nem függő körülményei ne kerüljenek nyilvánosságra. Erről a titkos adatszerzést érintően a Be.204.§ (4) bekezdése kifejezetten rendelkezik.

Ezt követően már az ügyész viseli annak kockázatát, ha a beszerzett információk indokolatlanul széles körű szűrése és megsemmisítése folytán nem marad elegendő adat a vád tárgyává tett cselekmény bizonyítására. A bíróság pusztán a rendelkezésére bocsátott bizonyítékok felhasználhatóságát és törvényességét vizsgálhatja, illetve - értékelő, elemző tevékenységének egy későbbi szakaszában - azt, hogy azok, akár önmagukban, akár más adatokkal együtt alkalmasak-e a büntetőjogi felelősség kétséget kizáró megállapítására. Arra azonban nincs törvényes mód és lehetőség, hogy a bíróság a titkos adatszerzés vagy titkos információgyűjtés nyílttá nem tett, korábban kiszűrt vagy megsemmisített részleteinek az átadására hívja fel az ügyészt.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást mindezek figyelembevételével fogatosította, anélkül, hogy az ügy érdemi elbírálását akadályozó hibát vétett volna. Ténymegállapításairól, a vádlotti védekezések elvetésének az okairól meggyőző érveléssel adott számot, az indokolási kötelezettségének messzemenően eleget tett.

A különleges szakértelmet igénylő kábítószer-függőség kérdését is kellő körültekintéssel, igazságügyi orvosszakértők igénybevételével tisztázta. Mindenkor a legteljesebb alapossággal, oly módon, hogy az érintett személyek életvitelének a feltárása érdekében tanúkat hallgatott ki, ambuláns lapokat szerzett be, illetve aVI.r. vádlott vizsgálatára két szakértői párost is kirendelt. Ilyen körülmények között a szakmai ténymegállapítások további vitatásának, pusztá kifogásolásának nem volt helye.

Következésképpen a hatályon kívül helyezést célzó fellebbezés nem vezethetett eredményre.

Az elsőfokú bíróság által rögzített tények - nyilvánvaló elírási hibákra, pontatlanságokra visszavezethetően - mindössze I.r. vádlott korábbi büntetéseire, illetve a 3/a., 3/c. és 3/d. pontokban értékesített kábítószer tiszta hatóanyag-tartalmának a jelentős mennyiség alsó határához viszonyított arányára vonatkozó részében szorult helyesbítésre. Ezzel a tényállás megalapozottá vált, és így - figyelemmel a Be.352.§ (2) bekezdésére - irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

-----  
E tényállásból az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett I.r., II.r., III.r., VI.r., VII.r., VIII.r. és IX.r. vádlottak büntetőjogi felelősségére.

Ugyanakkor a cselekmények minősítése csak részben felel meg a büntető anyagi jogszabályoknak.

Az irányadó tényállás 2/a. pontja szerint aVI.r. vádlott két alkalommal vállalt közreműködést annak érdekében, hogy a kereskedői tevékenységet folytató I.r. vádlotthoz a megrendelt kábítószer eljusson. Először, a 2008. évi június hó 27. napján azzal, hogy a III.r. vádlott által V.r. vádlottól átvett, majd kevéssel később .....tt értékesített kábítószer - minőségének ellenőrzése végett - kipróbálta. AzI.r. és a .....i beszerzési forrással rendelkező V.r. vádlott között azonban később is közvetített, melynek eredményeként aIII.r. vádlott a 2008. évi július hó 22. napján mintegy fél kilogramm speed porhoz jutott. Ennek lefoglalása történt meg a késő délutáni órákban .....e érkező III.r. vádlott őrizetbe vételekor.

Az 1/2007. Büntető jogegységi határozat folytán kialakult ítélkezési gyakorlat szerint a kábítószerrel visszaélés törvényi tényállásában - elkövetési magatartásként - szereplő kereskedés adás-vételek által megvalósult, haszonszerzésre irányuló tevékenységet jelent, olyképpen, hogy az magában foglal minden olyan mozzanatot, mely elősegíti a kábítószer eljutását a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ide sorolható a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése, csomagolása, tárolása, szállítása és elosztása stb.

E fogalmi szempontoknak aVI.r. vádlott tevékenysége maradéktalanul megfelelt, miután a beszerzési forrással rendelkező V.r. vádlottal való kapcsolattartással, a

vele történő találkozók megszervezésével és lebonyolításával, egy alkalommal az értékesítésre szánt pszichotróp anyag minőségének az ellenőrzésével aktívan hozzájárult ahhoz, hogy a kábítószer eljusson I.r. vádlott érdekeltségi körébe és közvetlen irányítása alá tartozó megbízottakhoz.

A kereskedői tevékenység ilyen közreműködői - figyelemmel a BH 1999/101. szám alatt közzétett eseti döntésben foglaltakra is - tettesként vonhatók felelősségre.

A másodfokú bíróság megítélése szerint a kábítószer ismétlődő, jogellenes adásvételében megnyilvánuló kábítószer-kereskedelem esetén - megfelelően alkalmazva a BH 1983.53. és a BH 2004.217. számú eseti döntésben más bűncselekmények kapcsán megfogalmazott elveket - társtettség megállapításának csak az azonos oldalon álló, abban eladóként vagy vevőként közreműködő elkövetők vonatkozásában lehet helye; feltéve, ha annak általános feltétele - a törvényi tényállás egymás tevékenységének az ismeretében történő közös megvalósítása - fennáll. A jelen ügyben mindez érvényes volt I.r., III.r. és VI.r. vádlottakra is.

A tényállás 1. és 2/a. pontjához kapcsolódóan az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel a bünszövetség tartalmi elemeit. A több személy együttműködésére épülő szervezett bűnelkövetés a különböző tevékenységek összehangolásában, a közvetítői, a minőség ellenőrzői és a szállítói szerepek elosztásában, illetve - ez utóbbit érintően - a helyettesítés biztosításában mutatkozott meg. Ezzel kapcsolatosan a határozat 59. oldal 3. bekezdésében írtakat mindössze azzal kellett kiegészíteni, hogy a bünszövetségben való részvétel - I.r., II.r., III.r., IV.r. és V.r. vádlottakon kívül - VI.r. vádlottat is jellemezte.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a kihirdetése után - az új Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénnyel - bekövetkezett jogszabályváltozás folytán szükségessé vált az időbeli hatály kérdésében való ismételt állásfoglalás.

A jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel megvalósított kábítószerrel visszaélés büntetése a büntetési tétele - az elkövetés 2008. évi májusi és júliusi időpontjához viszonyítottnak - szigorodott, miután a határozott tartamú szabadságvesztés felső határa tizenöt évről húsz évre emelkedett. Hasonló tendencia érvényesült a halmazati büntetés generális maximuma, illetve a többszörös visszaesővel szembeni felemelt büntetési tétel felső határát érintően is, az mindkettő esetében húsz évről huszonöt évre változott.

Az új büntető jogszabály értelmében a fegyház fokozatban végrehajtandó büntetéséből a többszörös visszaesőnek minősülő I.r. vádlott nem lenne feltételes szabadságra bocsátható.

Ezen túlmenően a 2013. évi július hó 1. napján hatályba lépett Btk. már nem ismeri a kábítószerrel visszaélés bűncselekményének privilegizált - a kábítószerfüggő személy megkülönböztetésén alapuló - alakzatát, így annak hiányában II.r., III.r.,

VII.r. és VIII.r. vádlottak tekintetében is lényegesen súlyosabb büntetési keretek alkalmazására kerülhetne sor. A IX.r. vádlott esetében pedig a büntetési tétel alsó határa - az új szabályozás szerint - két hónapról egy évre emelkedett.

Megállapítható tehát, hogy a bűncselekményeket - valamennyi vádlott vonatkozásában - az elkövetés idején hatályos rendelkezések figyelembevételével kellett elbírálni. Mindez azt is jelentette, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében Büntető Törvénykönyvként megjelölt jogszabályon az 1978. évi IV. törvény kell érteni.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság aVI.r. vádlott tényállás 2/a. pontjában írt cselekményét az 1978. évi IV. törvény 282/A.§ (1) bekezdésének IV. fordulatában meghatározott (*kereskedéssel elkövetett*) és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettének minősítette, annak megállapítása mellett, hogy I.r., III.r. és VI.r. vádlottak a tényállás 2/a. pontjában rögzített cselekményüket az 1978. évi IV. törvény 20.§ (2) bekezdése szerinti *társtettesként* valósították meg.

-----

A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság csak részben tárta fel helyesen, ezért több vonatkozásban szükségessé vált azok pontosítása.

A büntetési tételkeretek rögzítése helytállóan történt meg.

Azl.r. vádlott többszörös visszaeső, illetve az annak megállapításához szükséges mértéken túl is nagy számban volt büntetve. Mindkét körülményt a terhére kellett értékelni, miután az 1978. évi IV. törvény 97.§ (1) bekezdésének a többszörös visszaesőkre vonatkozó rendelkezése, a büntetési tétel felső határának a kötelező emelése nem érvényesülhetett. Ugyanakkor a bűncselekményének a többszörös minősülésére való utalás mellőzése folytán mindössze a bünszövetségben való elkövetés lehet súlyosító körülmény, illetve az, hogy annak irányításában kezdeményező, vezető szerepet játszott.

A büntetőeljárás hatálya alatt újabb bűncselekményt megvalósító II.r. vádlott vonatkozásában - miután a súlyosabb minősítésre éppen a bünszövetség adott okot - a társas elkövetés már nem volt külön felróható.

AIII.r. vádlott helyesen visszaesőnek nem tekinthető bűnismétlő, akinél a bűncselekmény súlyosabb értékelését szintén a bünszövetség alapozta meg, így a többszörös minősülés megállapítása nála is indokolatlannak mutatkozott.

Ugyanakkor a bünszövetséget aVI.r. vádlott vonatkozásában súlyosító körülményként kellett értékelni, mivel az a terhére rótt bűncselekmény tényállási elemei között nem szerepelt.

Azl.r. vádlott három, VI.r. és helyesen VIII.r. vádlott egy kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik, mely enyhítő körülmény. AlX.r. vádlott nem volt büntetve, így ezt a javára kellett figyelembe venni, mégis némileg kisebb nyomatékka, miután - kábítószerrel visszaélés vétsége miatt - indult már ellene büntetőeljárás, mely vádemelés elhalasztásával zárult.

A bűncselekmények elkövetése óta több mint öt esztendő, ezen belül az elsőfokú ítélet kihirdetése óta is hozzávetőlegesen egy év telt el, melyet nyilvánvalóan a vádlottak javára kellett értékelni. Legnagyobb súllyal a hosszabb ideje kényszerintézkedés hatálya alatt álló I.r. vádlott esetében, míg kisebb nyomatékka aVI.r. vádlott tekintetében, aki felróható magatartásával maga is hozzájárult az időmúláshoz.

AVI.r. vádlott cselekményének a megváltozott minősítése folytán a bűnsegédi bűnrészességre utalásnak nem volt helye.

További enyhítő körülmény aVI.r. vádlott később kialakult függősége, illetve all.r., VII.r. és VIII.r. vádlottak vonatkozásában az, hogy kábítószer-függőséget gyógyító kezelésen vettek részt.

E pontosítások ellenére az elsőfokú bíróság I.r., II.r., III.r. és VI.r. vádlottakkal szemben a bűncselekmények tárgyi súlyát kellően kifejező, az enyhítő és súlyosító körülményeket maradéktalanul figyelembe vevő, illetve a belső arányokat is szem előtt tartó szankciókat alkalmazott. Ugyanakkor - az eltelt időre is tekintettel - VII.r. és VIII.r. vádlottak esetében a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás, míg alX.r. vádlott vonatkozásában a felfüggesztés tartama eltúlzottan szigorú, az 1978. évi IV. törvény 37.§-ában írt célok enyhébb jogkövetkezményekkel is elérhetőek.

Ezért a másodfokú bíróság a büntetéseket aVII.r. vádlott tekintetében 2 év börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra, míg aVIII.r. vádlott esetében 1 év 6 hó börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra, a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét pedig IX.r. vádlott esetében 2 évre enyhítette.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket sérelmező fellebbezések ennyiben megalapozottnak bizonyultak.

Az irányadó tényállás 1. pontja szerint azI.r. vádlott az 1005,2 gramm tömegű kannabionid komponenseket tartalmazó növényi törmelék megvásárlása és .....re szállítása céljából 3.200 eurót és 50.000 forintot adott át a IV.r. vádlottnak. Ebből a 808.576 forint értéket képviselő kábítószer utóbb lefoglalásra került, míg az útiköltség fedezését szolgáló 50.000 forint sorsát nem lehetett tisztázni. A tényállás 4. pontjában írtak szerint pedig alX.r. vádlott ....., ..... utca 40. II. emelet 10. számú lakásában a nyomozó hatóság 7,66 gramm speed port foglalt le, melynek értéke 24.000 forint volt.

A vagyonekobbzás célja az elkövető vagyoni helyzetének a bűncselekmény elkövetését megelőző állapotba történő visszaállítása. Ez a jelen esetben a kábítószer lefoglalásával (elvételével) megtörtént, I.r. és IX.r. vádlottaknál nem maradt olyan - bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett - vagyon, amit el kellett volna vonni. Ez okból a másodfokú bíróság a 858.576 forint és a 24.000 forintra elrendelt vagyonekobbzást mellőzte.

A kábítószer értékesítéséből a tényállás 3/b. pontja szerint aVII.r. vádlottnak 42.500 forint, míg a tényállás 3/c. pontjában foglaltak szerint VIII.r. vádlottnak 111.000 forint bevétele keletkezett. Az 1978. évi IV. törvény 77/B.§ (1) bekezdés a) pontján alapuló vagyonekobbzásnak ezért helyesen erre az összegre kellett szorítkoznia, míg - az elsőfokú bíróság mulasztását pótolva - all.r. vádlott esetében arra, hogy a közvetítésért kapott 200 euró (51.736 forint) ellenértéke nála gazdagodásként ne jelenhessen meg.

A határozat orosz nyelvre történő fordításával összefüggésben - még az elsőfokú eljáráshoz kapcsolódóan - további 828.544 forint bűnügyi költség merült fel, melyet a Be.339.§ (2) bekezdése értelmében az állam visel.

Mindezekre tekintettel tehát a másodfokú bíróság - a Be.372.§ (1) bekezdése alapján - az elsőfokú bíróság ítéletét VI.r. vádlott cselekményének a minősítésére, I.r., III.r. és VI.r. vádlottak elkövetői alakzatának a megjelölésére, VII.r., VIII.r. és IX.r. vádlottakkal szemben alkalmazott büntetőjogi jogkövetkezményekre, illetve a vagyonekobbzásra és a felmerült bűnügyi költség összegére vonatkozó részében megváltoztatta.

Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, ezért azokat a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába I.r. vádlott vonatkozásában az 1978. évi IV. törvény 99.§ (1) bekezdése szerint be kell számítani az elsőfokú bíróság ítéletének a kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött további időt is.

A másodfokú eljárásban keletkezett bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2013. szeptember 27.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Tóth Sándor s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 10.B.161/2010/494. számú ítéletének I.r., II.r., III.r., VI.r., VII.r., VIII.r. és IX.r. vádlottakra vonatkozó része a Pécsi Ítéltábla Bf.II.44/2013/36. számú

ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2013. évi szeptember hó 27. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.  
a tanács elnöke